

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 13

Ο "ΔΙΩΓΜΟΣ,"

Γ'

Οι περί τὰ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν ἑλληνικῶν σωματίων καταργηθέντα ξένα παρ' ἡμῖν σχολεῖα τῶν λατινικῶν ταγμάτων καλογητικοὶ κύκλοι, μάλιστα δὲ οἱ δεινῶς ὑπὸ τοῦ νεαροῦ νόμου πληγέντες διαβόητοι εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εἰσβολαῖς οὖνιται, εὖρον οκόπιμον νὰ ἐκφράσῃ κατὰπληξιν τάχα ἐπὶ τῇ ἀποτόμῳ μεταβολῇ τῆς πρὸς αὐτοὺς στάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, διὰ νὰ δυνηθῶσι ν' ἀποδώσῃ τὸ κατὰ τῶν σχολείων των μέτρον εἰς τὸ κατὰ τοῦ ρωμαϊσμοῦ «μῖσος» δῆθεν ὀρισμένων κύκλων καὶ εἰς τὴν «κακὴν πίστιν» τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς «ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν» μετὰ τινος πειστικότητος διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ ἡμέτερα πράγματα τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος συκοφαντίας των ἐπὶ «ἐλλείψει ἀνεξίθρησκείας» καὶ κηρύξει «διωγμοῦ» κατὰ τῶν ἐν τῷ κράτει δυτικῶν τὸ θρησκευμα διὰ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις των, καὶ νὰ ἀποδώσῃ τὸ κατὰ τῶν σχολείων μέτρον ἢ εἰς συμπαιγνίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν θρησκευμάτων καὶ τοῦ προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἢ εἰς ἀγγλικανικὰς ἐπιρροάς, ἢ καὶ εἰς μυστηριώδεις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλευθεροτακτῶν ἐνεργείας.

Οἱ πάντα λίθον κινήσαντες ὅπως περισώσῃ τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν καλογηρικῶν σχολείων ὑλικά καὶ θρησκευτικὰ των συμφέροντα, ἐνῶ κατὰ κόρον ἐν ταῖς πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐνεργείας των προέβαλλον τὴν ἀσπίδα τῆς ἑλληνικότητος καὶ νομιμοφροσύνης τάχα καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν σχολείων των καὶ ἐκόπτοντο ἐπιδεικνύοντες πατριωτισμὸν μονονουχί μείζονα τοῦ πατριωτισμοῦ οἰουδήποτε ἄλλου ἑλληνοσ, ἐβυσσοδόμουν ταυτοχρόνως ψεύδη καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς πατρίδος των, ἐν γνώσει καὶ σκοπίμως παριστῶντες αὐτὴν ὡς ἐκ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ διώκτριαν τῶν ἑτεροδόξων. Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν βέβαιοι, ὅτι ἡ πρόκλησις ἀγανακτήσεως ἐν τῷ ἄλλῳ, τῷ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν βάρβαρον πατρίδα των Ἑλλάδα «ἀπεπολιτισμένῳ» κόσμῳ θὰ ἐξηνάγαγε τὴν κυβέρνησιν νὰ ὑποχωρήσῃ ὑπὸ τὰς κραυγὰς μου-

φὰς καὶ διαμαρτυρίας τοῦ ὑπ' αὐτῶν τροφοδοτούμενου εὐρωπαϊκοῦ τύπου, οὕτω δέ, ματαιουμένου τοῦ περὶ τῶν ξένων σχολείων μέτρου, νὰ ἐξακολουθῶσιν αὐτοί, ὡς καὶ πρότερον, ἐπικαθήμενοι ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὡς δυνάσται καὶ ἀσύδοτοι λυμαντήρες τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, διαστρέφοντες καὶ διαστρεβλοῦντες ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τῶν ἑλλήνων.

Δυστυχῶς εἰς τὴν ἰταμίην των πρὸς τοὺς ὑπευθύνους κυβερνήτας τῆς χώρας στάσιν οἱ μοναχοὶ τῶν καλογηρικῶν ταγμάτων τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας τὸ θράσος ἠρῶντο ἐξ' αὐτῆς τῆς μέχρις ἐσχάτων πολιτείας τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων. Διότι οὐδέποτε αἱ ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἠθέλησαν νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰ ἐκάστοτε πρὸς αὐτὰς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων καὶ ἐπαίοντων καταγγελλόμενα, τὸ μὲν διότι ἐθεώρουν αὐτὰ ὑπερβολικά, τὸ δὲ ἐξ ἀδιαφορίας πρὸς τὴν θρησκευτικὴν τοῦ ζητήματος ὄψιν, τὸ δὲ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν διπλωματικῶν πειστικῶν ἐνοχλήσεων ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων ἐκείνων ἐκ τῶν μεγάλων δυνάμεων, πρὸς τὰς ὁποίας διωχτεῦντο τὰ παράπονα καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ξένης ὑπηκοότητος καλογήρων. Διότι οἱ ξένοι διπλωμάται, ὁπαδοὶ πάντοτε, ὡς εἶνε γνωστόν, τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου, κατήντησαν καὶ αὐτοὶ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι, ἀνεξαργήτως τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ ἐκβιασμοῦ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος, οὐδὲν τὸ ἔκθεσμον καὶ παράλογον καὶ ἀπρεπὲς θὰ εἶχε μία ἀξίωσις ἄλλοθεντῶν καὶ ἑτεροδόξων καλογήρων νὰ ἰδρῶσι σχολεῖα διὰ τοὺς ἑλληνας ἐν τῇ ξένη πρὸς αὐτοὺς Ἑλλάδι καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν «ἐθνοπροεπῆ» διαπαιδαγώγησιν τῶν τέκνων ξένου πρὸς αὐτοὺς ἔθνους ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ, ὅτι διὰ τὴν «πλήρη αὐταπαρνήσεως» ἐπιχειρήσιν των δέχονται νὰ χρησιμοποιῶσι καὶ 2—3 ἑλληνας εἰς τὸ διδακτικὸν των προσωπικόν! Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῆς ἀποτόμου μεταστροφῆς τῶν ἀντιλήψεων τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὸ ὀρθὸν τῆς «ἐκπαιδευτικῆς» δράσεως τῶν ξένων καλογηρικῶν ταγμάτων καὶ τῶν οὖνιτων, ἢ κατὰπληξίς τούτων εἶνε ὁμολογουμένως δεδικοιολογημένη. Διότι πρώτην φορὰν ἀντι-

ματώπιαν κυβερνήτας βαθέω συναισθανομένους τὴν ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε στάσεως τοῦ κράτους ἐθνικὴν μείωσιν καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ παύσῃ ἢ τόσον μέχρι χθὲς ἡμπεδωμένην πεποιθήσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶνε κράτος ἀουδοσίας, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ βουλόμενος ἀσκεῖ πᾶσαν αὐθαιρεσίαν, καὶ μάλιστα ἐπὶ θετικῇ ὑπονομῶσει αὐτῶν τούτων τῶν θεμελιῶν τοῦ ἔθνους. Πρώτην λοιπὸν φορὰν ἀντιμετωπίσαντες πραγματικὴν ἐθνικὴν φιλομυϊαν καὶ ἀξιοπρέπειαν, εἶχον δίκαιον νὰ ἐκπλαγῶσιν οἱ αὐτόκλητοι οὗτοι ξένοι «ἀνάμορφωταὶ τῆς ἑλληνικῆς νηολαίας».

Δὲν παρέστησαν ὅμως εἰς τὸν ἕξω κόσμον οἱ περὶ τὸ Ἀσόντησιον Λύκειον καὶ οἱ τῆς οὐνιτικῆς φατρίας τὰ πραγματικὰ αἶτια τῆς καταπλήξεώς των. Τὴν κατάπληξιν των ἀπέδωκαν εἰς τὴν αἰφνιδίαν ἐκδήλωσιν «μισαλλοδοξίας» ἐν Ἑλλάδι, ἣτις καὶ ἤγαγεν εἰς «διωγμὸν» κατὰ τῶν Ἑλλάδι ὁπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος. Ἡ κυβερνησις, αἰφνιδίως ἐκ θρησκευτικῆς φανατικῆς προσβληθείσα, ἔλαβε φραγγέλιον καὶ ἀποκηρύξασα τὴν ἀνθρωπιστικὴν ἀρχὴν τῆς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς, ἐξώρμησε κατὰ τῆς θρησκευτικῆς μειονότητος τῶν ἐν Ἑλλάδι δυτικῶν τὸ θρησκευμα ἀμείλικτος διώκτης τῆς θρησκείας καὶ ἐκκλησίας των! Πῶς δὲ νὰ μὴ ἐπιδείξῃ ἀπόλυτον εἰς τὸν διωγμὸν τοῦτον ἐμμονήν, ἀφοῦ ἐξ ἑνὸς μὲν δι' αὐτῆς ἐξησφάλιζε δηθὲν μίαν εὐθνήν νίκην εἰς τὸ ζήτημα τῆς ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἐφ' ὅσον ὁ «διωγμὸς» ἱκανοποιεῖ τὸν ἐπιμονὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν ἐλεγκτὴν καὶ πολέμιον τῆς λαϊνοταγματικῆς καὶ οὐνιτικῆς προπαγάνδας, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ἐξ ἄλλου δὲ ἠψυχάρηται τάχα τοὺς ἐχθροὺς τῶν μοναχικῶν ταγμάτων ἑλληνικῆς ἐλευθεροτάκτου, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτοὺς συγκαταλέγονται καὶ πολλοὶ τῶν ἰσχυρότων πολιτικῶν!

Εἰς ταῦτα οἱ ἑλληνοκατόλοι «πατριῶται» ἀπέδωκαν ἀνερευθριάστως τὴν ξενοσχολικὴν τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ κράτους πολιτικὴν μετὰ θρασυτήτος πρωτοφανοῦς. Οἱ συκοφανταὶ ἐνόμισαν πάντως ὅτι ἐκ τῆς οὐσμανοῦς ἀπο τοῦ «διωγμοῦ» ἐντυπώσεως τοῦ διεθνοῦς κόσμου καταπτοσμένη ἢ κυβερνησις θὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ ὅτι ἀσφαλῶς δὲν θὰ τῇ ἦτο ἀδιάφορος μία οὐσαρδέσκεια τῆς διώκτου τοῦ ἐλευθεροεκτονισμοῦ φίλης Ἰταλίας, πληροφορομένης τὴν δηθὲν ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ ἐλευθεροεκτονισμοῦ χαριστικὴν αὐτῆς τάχα στάσιν, καὶ δὴ ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησίας!

Οὐδὲ λέξιν εἶπον οἱ διαβολαῖς περὶ τῶν σκανδάλων, τῶν ὁποίων οἱ διαβόητοι οὐνῖται ἐγένοντο πρόξενοι εἰς τὴν ὀρθόδοξον τῆς Λυῶν ἑλληνικὴν παροι-

κίαν, τὰ ὁποία καὶ ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ ξενοσχολικὸν ζήτημα ἢ Ἑλλάς, καὶ νὰ ἐννοήσῃ πόσον δίκαιον εἶχον καὶ ἔχουσιν ὅσοι ἐπανειλημμένως ἐφίστων τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων εἰς τὸν ἐκ τῶν ξένων σχολαίων μέγαν ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν κίνδυνον.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑ

Ἡ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ Ὁ ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

2. Ὁ ἐξαγιασμός του.

Ἐάν ὁ τόπος, ὅπου ὁ Μωϋσῆς εἶδε τὴν φλεγόμενην καὶ μὴ κατακαυομένην βάλαν, ἦτο ἱερὸς καὶ διατάχθη διὰ τοῦτο νὰ μὴ πληοιάσῃ πρὶν ἢ λύσῃ τὸ ὑπάδημά του, καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στηριζόμενος ἐπὶ τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ «ἐνοικῆσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω», διδάσκει ὅτι οἱ χριστιανοὶ «ναὸς Θεοῦ ἐσμεν ζῶντος». Τί πρέπει νὰ εἰπωμεν διὰ τὸν ἐξαγιασμόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ συντελεσθῇ εἰς τὸν μέλλοντα ν' ἀρχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ εὐαγγελιστοῦ; Καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀναμάρτητος ὑπάρχει, ἢ μετάνοια εἶναι ἀπαραίτητος, ἢ συγγνώμη θὰ παρασχεθῇ. Διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου προτρέπει ὁ Κύριος: «Λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶν καὶ δικαιοῦσατε χήραν, καὶ δεῦτε διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐάν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικεῖον, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐάν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ». Ἐκ τῶν μετανοούντων καὶ ἀναγεννωμένων δημιουργοῦνται τὰ «σκεύη ἐλέους» ὅπως λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος, τὰ «σκεύη ἐκλογῆς» ὅπως λέγει ὁ Κύριος. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία βρῖσκει τοιοῦτων παραδειγμάτων, ἀρκετῶν δ' εἶναι ν' ἀναφέρωμεν τὸν ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν καὶ τὸν ἱερὸν Ἀδγουστίνον.

Ὁμιλοῦμεν περὶ ἐξαγιασμοῦ τοῦ ἱεροκήρυκος, τοῦ ἐμπειπιστευμένου τὴν ἱεράν διακονίαν. Ἄνδρες ἀνώτεροι ἐπὶ πολὺ ἐδίστεσαν, φοβούμενοι τὴν ἀνθρωπίνην σμικρότητα. Τοιαύτην δ' εἶχον ἀντίληψιν περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἱεραῆς διακονίας, ὥστε βλέπομεν ἕνα Χρυσόστομον νὰ φεύγῃ κρυφίως ἐξ Ἀντιοχείας τὴν ἡμέραν, ποῦ ἐπρόκειτο νὰ χειροτονηθῇ. Ὅτι δὲ ἱεροκήρυξ κυρίως ὁ κληρικὸς εἶναι, ἐξ αὐτῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀποδεικνύεται, ἐνθα ὁ μὲν Κύριος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ «φῶς τοῦ κόσμου» καὶ «ἄλας τῆς γῆς» ὀνομάζει, ὁ Λουκᾶς τὸν διάκονον Φίλιππον ἀποκαλεῖ «εὐαγγελιστήν», ὁ δὲ Παῦλος εἰς τὸν ἐπίσκοπον Ἐφέσου Τιμόθεον γράφει: «ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ». Διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς ποιμαντορικαῖς του ἐπιστολαῖς τονίζει ὅτι οἱ κληρικοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀνεπίληπτοι, ἢ δ' Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν τῇ πράξει αὐτῆς ἀκολουθοῦσα τῶν ἀποστόλων τὴν διδασκαλίαν, ὅτι πρέπει οἱ κληρικοὶ «καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἕξω»

θεν ἀνέκαθεν ἀπῆται τὴν συνευδόκησιν τοῦ λαοῦ, τὴν καὶ σήμερον διδομένην διὰ τῆς λαϊκῆς ἐπιφωνήσεως κατὰ τὴν χειροτονίαν «ἄξιος, ἄξιος».

Ἄν δὲ ὁ Θεὸς δικαίως ὀργίζεται κατὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ὑποκριτοῦ λέγων αὐτῷ «τί σὺ ἐκδιηγεί τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου ἐπὶ στόματός σου;», ὅμως οὐδὲν παροβλάπτονται ὡς πρὸς τὴν ἀγιαστικὴν χάριν τὰ μυστήρια ἐκ τῆς κακῆς ζῆς τοῦ κληρικοῦ, μηδὲ ὁ πρὸς Θεοῦ καὶ τῶν θείων λόγος ἀπομακρύνεται τῆς ἀκριβείας. ἂν κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφήν, ἀλλ' ὑπὸ μὴ ἐναρέτου ἱεροκήρυκος, ἐξαγγέλλεται. Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἰσχύει τοῦ ἐπεικαστάτου πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς Ναζωραίου ὁ δεινὸς καλανισμὸς τῶν Γραιματέων καὶ Φαρισαίων, δικαιοτάτα δὲ διότι «ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δροῖται πολλάς». Ἡ τιμωρία τῶν ὑποκριτῶν εἶναι ἄφροντος, ἐν τούτοις ἐφ' ὅσον ὀρθοδόξως διδάσκουσιν οὗτοι, ὁ Κύριος παραγγέλλει ἡμῖν «πάντα ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε».

3. Ἡ πίστις του.

Εἰλικρινῆς ἄρα καὶ συνεπῆς πρὸς ὅσα διδάσκει ὁ ἱεροκήρυξ, πρέπει ἐξαιρέτως νὰ εἶναι πιστός. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, λέγων «ἔχοντας τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν» οὐδὲν ἄλλο τονίζει, εἰμὴ ὅτι ἡ πίστις προέπει νὰ εἶναι ὁ καθηγεμὸν τοῦ ἱεροκήρυκος. Θυμιάσιον δὲ εἶναι τὸ ἐνδέκατον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς, ἐνθα ὁ ἀπόστολος, μετὰ τὸν ὑπέροχον τῆς πίστεως ὀρισμὸν «πίστις ἐστὶν ἐλπίζομενον ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων», ἀναφέρει τὰ διὰ τῆς πίστεως συντελεσθέντα ὑπὸ τῶν ἱερῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀνδρῶν. Πρώτιστα λοιπὸν πάντων ἐκεῖνος, ὅστις «ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας αὐτοῦ» θὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ λατρευτικά καὶ νὰ φωτίσῃ τοὺς ἀμφιβάλλοντας, πῶς εἶναι, διὰ τὰ μὴ ἀπογοητευθῆ καὶ ἐγκαταλείψῃ τὸν σκληρὸν ἀγῶνά του, νὰ ἔχῃ πάντοτε ὡς ἀξιωματικὸν πρότυπον τὸν «τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» τὸν τσαῦτα ὑπομείναντα.

Εἶναι δὲ σκληρότατος ὄντως ὁ ἀγῶν. Ἡ ἐπὶ γῆς Ἐκκλησία ὀνομάζεται στρατευομένη καὶ διναίως, αἱ δὲ προφητεῖαι τοῦ Κυρίου περὶ διωγμῶν τῶν ἐναγελιζομένων καὶ αἱ περιγραφαὶ τῶν ἀποστόλων ἐν ταῖς Πράξεσι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτῶν οὐδόλως ἀπέχουσι τῶν κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους μαρτυρίων, ἅτινα ὑπέστησαν οἱ ἐν οἰαδήποτε κοινωνίᾳ καὶ λαῷ ἐναγελιζόμενοι. Ὁ κόσμος μισεῖ αὐτούς, διότι δὲν εἶναι ἰδιόκτι. Ἄλλ' αἱ διώξεις, αἱ ταλαιπωρίαι, αἱ ἐξορίαι, αἱ παραγωγασμοὶ καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τοὺς ὁποίους καὶ σήμερον ἀκόμη καὶ ἐν χριστιανικῇ ὀνομαζομένῃ κοινωνίᾳ, θὰ ὑποστῆ ὁ ἱεροκήρυξ, ὁ μὴ θέλων νὰ συνομολογήσῃ ἐγκληματικὴν εἰρήνην πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ αἰῶνος, θ' ἀποδείξουν αὐτὸν μμητὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑστερον μετὰ τῆς λοιπῆς

χορείας τῶν ἁγίων, τοῦ ἀποστόλου Παύλου οὕτως, σεμνυνόμενος καὶ ἐν Κυρίῳ καυχόμενος θὰ δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς λόγους: «τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνισαίμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δικαίως κριτῆς».

Τῶν τοιούτων ἱεροκηρύκων μετὰ μόχθων καὶ καρτερίας ἐκτελεσάντων τὸ ὑψηλὸν ἔργον των εὐκ εἶσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ
Καθηγητῆς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ νόσος.

Διὰ ὀρθῶς ὁ διαπρεπὴς κοινωνιολόγος κ. Χρ. Βασιλακάκης ἐν μελέτῃ του δημοσιευθείσῃ ἐν τῇ «Ἐργασία» ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης ἐν κινδύνῳ», διαπιστῶν τὰς διαφόρους μεταπολεμικὰς κρίσεις διαγωνίσκει αὐτὰς ὡς νόσον πρὸ παντὸς ἠθικῆν. Αἱ οικονομικαὶ ἀνωμαλίαι, αἱ σωβινιστικαὶ τάσεις, ὁ τριπλασιασμὸς τῶν προϋπολογισμῶν, ἡ ποικιλόμορφος ἐγκληματικὴ ἐκδήλωσις, οἱ ἄφηνισμοὶ κινήματογράφου, θεάτρου καὶ τύπου, ἡ ναρκοτικομανία, αἱ κοινωνικαὶ ἀστάθειαι, πάντα ταῦτα καὶ εἴ τινα ἄλλα παρόμοια εἶνε ἀποτελέσματα πανανθρωπίνης ἠθικῆς νόσου, τὴν ὁποίαν ἀνακαλύπτει ἐμφωλεύουσαν εἰς τοὺς πολιτικοὺς τῶν κρατῶν ἄρχοντας, ὡς, ἄλλως τε, ἀπεδείχθη ἐκ τοῦ ποιοῦ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν ἠθικῶς γυμνὴν ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Κατ' ἀκολουθίαν τότε μόνον θὰ σωθῆ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην τὴν ἠθικῆν, ἐὰν ἀναδειχθῶσιν εἰς τὰ πηδάλια τῶν τυχῶν τῶν λαῶν ἄνδρες ἠθικοί, ρυθμισταὶ ἀνιδιοτελεῖς, κυβερνήται ἐνάρετοι· εἰ δὲ μή, ματαίως ἐπινοοῦνται οικονομικοὶ συνδυασμοὶ, καὶ ἐφθηνοῦ χρήματος πορισμοί, καὶ διαφοροὶ ἄλλοι «ρασιοναλιζασίων» βιομηχανίας, γεωργίας καὶ πολιτευμάτων. Τοιαῦτα ἰδέαι, ἀναπτυσσόμεναι ὑπὸ ἀνδρῶν πολιτικῶν, οικονομολόγων καὶ κοινωνιολόγων μάλιστα σήμερον, τεκμηριῶσι πόσον ἀποβαίνει συνειδητῆ ἡ μεγάλη σημασία τοῦ ἠθικοῦ παράγοντος εἰς πάσας τῆς ζωῆς τὰς ἐκδηλώσεις.

Δὲν εἶνε ἀπώλεια.

Χωρίον τι τῆς ὑπεριορδανίας τῆς Παλαιστίνης ἐκ διακοσίων ψυχῶν, θυμῶθεν διότι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἠρνήθη νὰ χειροτονήσῃ «καὶ τρίτον δι' αὐτὸ ἱερέα, τὸ μὲν διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ συντηρηθῆ μετὰ τῶν προϋπαρχόντων δύο, τὸ δὲ, καὶ τὸ κυριώ-

τατον, διότι οὐδὲ τὸ «Πάτερ ἡμῶν» ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀναγνώσῃ, ἀπεσκίρτησεν εἰς τὴν παπικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦτο χαρακτηρίζει ὁ «Πάνταινος» ὡς «ἀπώλειαν αἰσθητῆν» δευδένου τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐν ὑπεριορδανία ὁρθοδόξων. Ἄς ἐπιτραπῇ νὰ μὴ θεωρῶμεν ὡς κέρδος τὴν κτῆσιν τοιούτων χριστιανῶν ἐνῶ δὲ ἡ ἀποσκίρτησις τῶν εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐκκλησίαν δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἡμετέρα ἀπώλεια, θὰ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ συλλυπηθῶμεν τὴν δεχομένην αὐτοὺς εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας διότι εἶνε τόσοσ ὀλιγαρκῆς εἰς τὰς κτήσεις της...

Ἄρετῆς βράβευσις.

Ἡ Ἀκαδημία ἡ ἑλληνικὴ κατὰ τὴν ἑτησίαν αὐτῆς πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 25 Μαρτίου ἐξήγγειλε τὰ βραβεῖα ἀρετῆς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπονεμηθέντα εἰς ἕνα μαθητὴν σώσαντα τὴν ζωὴν συμμαθητοῦ του ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ, εἰς μίαν κυρίαν προκινδυνεύσασαν πρὸς σωτηρίαν παιδίου ἐκ βεβαίου πυγμοῦ καὶ εἰς μίαν διδασκάλισαν διὰ τὴν πλήρη αὐταπαρνήσεως δρασίν της. Ἐκ τῆς ἐπιβραβεύσεως ταύτης ἀγεται τις πρῶτον νὰ πιστεύσῃ ὅτι οὐ μόνον εἰς τὸν παρελθοντα χρόνον ἡ «τλάμων ἀρετὰ» ἦτο «λόγος» μόνον, ἀλλὰ καὶ σήμερον σπανίζει τὸ ἄνθος τοῦτο εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν καὶ δεύτερον νὰ εὐδαιμονίζῃ τοὺς συγχρόνους ὅτι ὑπάρχει ἴδρυμα τὸ ὁποῖον καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα τῆς ἀρετῆς ἀνθύλλια διακρίνει καὶ μνημονεύει καὶ πανηγυρικῶς ἐπιδεικνύει εἰς μίαν κοινωνίαν, ἡ ὁποία μόνον τὴν καθημερινὴν ἀνθρωπίνην μοχθηρίαν καὶ ἀθλιότητα βλέπουσα εἰκονιζομένη στερελεται τοῦ ἀπὸ τῆς ἀρετοπραξίας χάρματος. Ὁ ἔστω καὶ ἄπαξ τοῦ ἔτους δροσισμός οὗτος ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ βήματος, ὁπόθεν ἐπιδεικνύονται δημοσίᾳ μυστικοὶ καὶ ἀφανεῖς ἠρωϊσμοὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τὰ ἄθλα αὐτῆς, καὶ ὡς ἀπλή ἔτι ὑπόμνησις ὅτι ὑπάρχει μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἀρετὴ, ἀποτελεῖ ἱκανὴν παρηγορίαν διὰ τὴν σύγχρονον κοινωνίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα συνήλθεν εἰς μίαν διοικητικὴν καὶ δύο δικαστικὰς συνεδρίας. Αἱ δικαστικαὶ συνεδρίαὶ θὰ ἐπαναληφθῶσι μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, ὁπότε θὰ εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις πάντες οἱ Σεβ. Σύνοδοι.

—Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 26ην λήξαντος περὶ ὦραν 5ην μ.μ. συνεκροτήθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ ἑτησία συνέλευσις τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Ἀρχιεπι-

σκοπῆς, καθ' ἣν ἀνεκοινώθησαν τ' ἀποτελέσματα τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1930. Κατὰ τ' ἀποτελέσματα ταῦτα αἱ εἰσπράξεις τοῦ μὲν Κεντρικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἀνῆλθον εἰς δρχ. 391.989.45, τῶν δὲ 86 Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἰς Δρχ. 1.639.061.90. ὡστ' ἐν συνόλῳ εἰσετράχθησαν Δρχ. 2.031.051.35. Ὁ ἑτήσιος ἔρανος τῆς ἐημέρας τῶν πτωχῶν ἀπέδωκε δρχ. 479.500, ἐξ ὧν τὸ Κεντρικὸν Φ. Ταμεῖον εἰσέπραξε δρχ. 193.688.35. Τὸ αὐτὸ Ταμεῖον ἐξ εἰσφορῶν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰσέπραξε 35.270. Ἐἰσπανήθησαν δ' ἐν διαρκείᾳ τοῦ ἔτους ὑπὸ μὲν τοῦ Κεντρικοῦ Φ. Ταμείου 483.213.50, τὰ δ' Ἑνοριακὰ Φ. Ταμ. ἰα δρχ. 1.618.988.50 ἦτοι ἐν συνόλῳ τὰ Ταμεία ἐδαπάνησαν Δρχ. 2.102.202.

—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Αἰγίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος ἀφίκετο εἰς Αἰγίον περὶ τὴν 7ην μ. μ. τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ἡ ὑποδοχὴ αὐτοῦ ἰδίως ἀπὸ Δερβενίου μέχρι τοῦ Αἰγίου ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης. Ὁ κόσμος ἐν πραγματικῶ συναγεμῶ ὑπεδέχετο εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς τὸν νέον ποιμενάρχη. Ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Αἰγίου ὀλόκληρος ἡ διαδρομὴ μέχρι τῆς Μητροπόλεως ἦτο κατάμεστος κόσμος. Εἰς προσφώνησιν τοῦ Δημάρχου Αἰγίου κ. Πολυχρονιάδου ἀπήντησεν ὁ νέος Μητροπολίτης δι' ὀλίγην ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν συγκίνησιν του διὰ τὴν γενομένην ὑποδοχὴν. Ἀκολουθῶς προηγουμένων τῶν ἐξαπετέρυγων ὡς καὶ ὄλων τῶν ἱερέων τῆς περιφερείας καὶ παιανίζουσας μουσικῆς ἡ πομπὴ μετέβη εἰς τὸν μητροπολικὸν ναὸν ὅπου ἐψάλλε δοξολογία, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σ. Μητροπολίτης. Ἀκολουθῶς ὠμίλησε διὰ μακρῶν πρὸς τὸ πνεῦν ἐκκλησίασμα διαγράψας τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἀποστολὴν του. Ἐν συνεχείᾳ ἐξῆρε ἐν γενικαῖς γραμμαδαῖς τὴν δρᾶσιν τοῦ προκατοχου του καὶ παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἔχων πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς μῶς ἱστορικῆς μητροπόλεως, ὡς ἡ τῶν Καλαβρύτων, θὰ ἀφιερῶθῃ ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸν ἔργον.

—Ὡσαύτως κατ' εἰδήσεις ἐκ Σύρου ἐν πανδήμῳ συναγεμῶ καὶ ἐν μεγάλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐγένετο δεκτὸς ὁ νέος Μητροπολίτης Φιλάρετος ἀφικόμενος τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Μετὰ προσφωνήσεως καὶ ἀντιφωνήσεως ὠδηγήθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ἐνθα ἀπήγγειλε τὸν ἐνθρονιστήριον αὐτοῦ λόγον.

—Ἀπὸ τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν ἤρξαντο ἐν τῷ ἐν Πολυχυτίῳ Μυτιλήνης παμμεγίστῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τακτικῶς τὰ κηρύγματα τοῦ ἐκεῖ ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλή-

νης κ. Ἰακώβου καὶ τοῦ ἀρχιερ. ἐπιτρόπου αὐτοῦ ἀρχιμ. Χρυσοστόμου συσταθέντος ἠθικοθρησκευτικῶν σωματείου, ἅτινα παρακολουθοῦν πλήθην χριστιανῶν. Τὰ κηρύγματα ταῦτα ἀνέλαβεν ἡ ἐν Μυτιλήνῃ λίαν καρποφόρος δρῶσα θρησκ. ἀδελφότης «Εὐσέβεια», ἡ ὁποία καὶ ἀποστέλλει ἐκεῖσε τὸν ἐκ τῶν ἱεροκηρῦκων της κ. Εὐ Κλεόμβροτον γραμματέα τῆς μητροπόλεως, ὅστις διδάσκει τοὺς χριστιανοὺς τοῦ Πολυχνίτου κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἑσπερινοῦ ἐκάστης Κυριακῆς.

— Ἐκ Μυτιλήνης πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκδρομὴ πρὸς προσκύνησιν τῶν ἁγίων Τόπων, ἣς θὰ ἡγηθῆ ὁ σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰακώβος, διοργανώθη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐξαρχίας τοῦ Παν. Τάφου, τῶν σωματείων «Ἀγάπη» καὶ «Παν. Τάφος» ἀπλῶς συμβαλλόντων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς.

— Ἐπὶ μελῶν τοῦ «Ἱεροῦ Συνδέσμου» καὶ τινῶν συμβούλων αὐτοῦ ιδρύθη ἐν Ἀθήναις «Οἰκοδομικὸς συνεταιρισμὸς κληρικῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων», οὗτινος ἡ μὲν μερὶς ὠρίσθη εἰς δρχ. 500, ἡ δὲ εὐθύνη ἴση πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῶν μερίδων ἐκάστου τῶν συνεταιρῶν. Ἡ ἐγγραφὴ μελῶν θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Ἐν τῷ τελευταίῳ (62) τεύχει τῆς «Ὁρθοδοξίας» Κων)πόλεως δημοσιεύεται τὸ κείμενον τῆς πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς πρωθιεράρχας τῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, δι' ἧς ἀνακοινούται ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως περὶ τοῦ χρόνου τῆς συγκλήσεως τῆς προσεχοῦς Γενικῆς Ὁρθοδ. Προσυνόδου. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, περὶ ἧς καὶ προηγουμένως ἐγράψαμεν, ὡς χρονολογία τῆς Προσυνόδου ὠρίσθη ἡ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς 19 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1932, «ἀφιεμένου εἰσὲτι ἀκαθορίστου μόνου τοῦ σημείου τοῦ τόπου τῆς συγκλήσεως τῆς Προσυνόδου, καθορισθησομένου ἐν καιρῷ». Σὺν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης προτρέπεται «ὅπως πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι παρασκευασθῶσι κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα ἵνα ὦσι πλήρως ἔτοιμοι πρὸς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐπ' αἰσίοις σὺν Θεῷ κατὰ τὸν ὀρισθέντα χρόνον συγκροτουμένην Γενικὴν Προσύνodon καὶ τὴν ἐν αὐτῇ προσήκουσαν κοινὴν συνοδικὴν συνεξέτασιν καὶ λύσιν τῶν καθορισθέντων θεμάτων».

— Ἐν τῇ αὐτῇ «Ὁρθοδοξία» δημοσιεύεται συγχαρητήριον γράμμα τῆς Α.Θ.Π. πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταπενταετίας τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ δράσεως.

Τὰ γράμμα τοῦτο θὰ δημοσιευθῆ μετὰ καὶ τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἄλλων συγχαρητικῶν γραμμάτων, ἐπιστημονικῶν προσγματοειῶν καὶ ἀναμνήσεων ἐν τῷ ἐορτίῳ τόμῳ, τῷ παρασκευαζομένῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ.

— Ἐν τοῖς τεύχεσι 61 καὶ 62 τῆς αὐτῆς «Ὁρθοδοξίας» δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ σεβ. Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου μετὰ εἰσαγωγικῶν ἐπεξηγήσεων ἀνέκδοτον ἐγγραφον, προερχόμενον πιθανῶς, κατὰ τὸν ἐκδότην, ἐκ τῶν λειψάνων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Οἰκ. Πατρ. Γρηγορίου τοῦ Στ', μέλους τῆς συνόδου τῆς τῷ 1850 ἐπὶ Ἀνθίμου τοῦ Δ' συνελθούσης πρὸς κανονικὴν χειραφέτησιν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἐγγραφον τοῦτο, ἐγκριθὲν καὶ μεταφρασθὲν εἰς τὴν τουρκικὴν ἐστάλη περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου τοῦ 1850 εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, ὅπως ληφθῆ ἡ τότε ἀπαραίτητος θεωρηθεῖσα ἀδεία τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν πνευματικὴν μετὰ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἔνωσιν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, εἶνε δὲ ἱστορικόν, διότι ἐπιφέρει νέον φῶς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸ τοσοῦτον σάλον τότε προκαλέσαν ζήτημα τῆς χειραφέτησεως τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τότε σχέσεων τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου καὶ τῆς ὀθωμανικῆς πολιτείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὰ σπουδαιότερα μέσα τῆς ἀντιθρησκευτικῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας οὐ μόνον διὰ τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν συνόρων της εἶνε σήμερον ἡ ραδιοφωνία, αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι καὶ ἡ ἐκπαίδευσις. Τὸ σοβιετικὸν κομμουνιστικὸν τῶν τηλεγράφων ἔκλεισε συμφωνίαν πρὸς τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς καὶ τοὺς στρατευομένους συνδέσμους τῶν ἀθῶν πρὸς χρησιμοποίησιν εὐρυτάτην τοῦ ραδιοφώνου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ὑπονομεύσεως τῆς θρησκείας. Ἐξ ἄλλου τὸ ὄργανον τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου τῆς «Ἐνώσεως τῶν στρατευομένων ἀθῶν», ἦτοι τὸ περιοδικὸν ὁ «Ἀντίθρησκος», δημοσιεύει κατάλογον 8 κινηματογραφικῶν ἀντιθρησκευτικῶν ταινιῶν νέων, προστιθεμένων εἰς μακρὸν προγενέστερον κατάλογον παρομοίων ταινιῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀντιθρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας ἐξεδόθη νεωτέρα ἀπόφασις, ἣτις ἀρχεται διὰ τῶν ἐξῆς: «Δαμβανομένου ἐπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχουσι τάσεις μετριασμοῦ τῆς ἀντιθρησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν παιδίων καὶ τῶν ἐφήβων, τὸ κολλέγιον τοῦ κομμουνιστικοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως τῆς ρωσικῆς σοβιετικῆς σοσιαλιστικῆς δημοκρατίας νομίζει, ὅτι εἶνε ἐπάναγκες νὰ ληφθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις». Αὗται συμποσοῦμεναι εἰς

ἀγοράς διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα των, μέγα δὲ μέρος τοῦ ποσοῦ τῶν 200 ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν τὸ ὅπολον εἰσήγαγον οἱ ἔβραιοι εἰς Παλαιστίνην περιήλθεν εἰς τοὺς παλαιστίνους φελλάχους».

ΔΙΑΦΟΡΑ

—20-25 ἐπιστήμονες ἀρχαιολόγοι ἀνέλαβον νὰ ἐπιχειρήσωσι ταξείδιον εἰς τὸ Ἰράκ πρὸς σπουδὴν τῶν περιφθίμων ἡρειωμένων πόλεων τῆς πρώτης κοιτίδος τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ διάγραμμα τοῦ ταξιδίου περιλαμβάνει τὰς πόλεις Μπααλέκ, Δαμασκόν, Βαβυλῶνα, Οὐρ καὶ Ἐρέχ. Σημεῖον ἀφετηρίας ὀρίζεται τὸ Μόναχον.

—Καίτοι ὁ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σοφοῦ καὶ διδασκάλου Κομφουκίου ἐθνικὸς τῆς Κίνας ἐνθουσιασμός πρὸ πολλοῦ ἔχει καταπέσει, ἐν τούτοις ἀπέμειναν ἱκανοὶ ἀκόμη ὀπαδοὶ τοῦ οἵτινες ἐώρτασαν τὴν ἐπέτειόν του κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένῳ γὰρ τῆς πόλεως Πείπινγκ. Ὁ ἐορτασμός ἐγένετο ἐπὶ τῇ βίβασί τοῦ τελετουργικοῦ τῶν προγόνων, ἀριθμούντος ἡλικίαν ἐπέκεινα τῶν 2,000 ἐτῶν ἢ ἐπέτειος ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς καὶ ἐν Σιουφου Σιάντουγγ, τῇ γενεθλίῳ πόλει τοῦ Κομφουκίου.

—Μέγα συλλαλητήριον διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀθεΐας ἀποτελούμενον ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς πάντα τὰ θρησκευόμενα καὶ τὰς θρησκευτικὰς ὁργανώσεις συνεκροτήθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ρίγγ (Λατεβίας). Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκροτήσεως αὐτοῦ εἶχεν ἀναδεχθῆ ἡ ἡνωμένη Ἀγιογραφικὴ Ἐταιρεία πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀθεΐας, διὰ κραυγῶν δὲ «ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἀγίας Γραφῆς» καὶ «κατὰ τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς ἀθεΐας» τὰ πλήθη προσεκάλουν τὸν λαὸν νὰ ἐνωθῆ εἰς ἀντίδρασιν κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Τὸ συλλαλητήριον περιλαμβάνον κατ' ἀρχὰς περὶ τὰ πεντακισχίλια ἄτομα, τάχιστα ηὔξήθη εἰς 25.000, ὑπῆρξε δὲ πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς πόλεως. Τὸ συλλαλητήριον διὰ τῶν ἀποφάσεών του ἐξήγησε νὰ ἐμποδισθῆ ἡ εἴσοδος ἀθέων καὶ ἀθεϊκῶν ἰδεῶν εἰς τὰ σχολεῖα, νὰ ἀπαγορευθῆ δὲ εἰς τοὺς διδασκάλους νὰ ὁμιλῶσιν εἰς τοὺς μαθητὰς περιφρονητικῶς περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θρησκείας. Ἐπ' ἴσης ἀπεφασίσθη νὰ μὴ ψηφισῶσιν εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὑποψηφίους οἵτινες εἶνε γνωστοὶ ἄθεοι.

—Εἰδικὸν ὑπόμνημα ὑποβλήθη εἰς τὸ ὁμόσπονδον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἀμερικῇ περὶ τῶν σημερινῶν κυριαρχουσῶν τάσεων ἐν τῇ Ἐνώσει τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν τῆς Ρωσίας ἀναφέρει ὅτι αἱ τάσεις αὗται εἶνε ὁ κολλεκτιβισμὸς καὶ ἡ βιομηχανοποίησις εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς κατευθύνσεις καὶ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Πᾶσα φάσις τῆς ὑποστάσεως τῶν Σοβέτ, περιλαμβανομένων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀσχετῶς πρὸς τὰς ἐν λόγῳ τάσεις ἐκδηλώσεων, ὅποια τὸ δράμα, ἡ φιλολογία, ἡ θρησκεία καὶ ἡ καθημερινὴ ζωὴ, ἡσθάνθη τὴν ἐπίδρασιν τῶν τάσεων τούτων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν—λέγεται ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐρευνῆς—ὅτι ὁ ρωσικὸς κομμουνισμὸς πάντοτε ὑπῆρξεν ἀσυμβίβαστος καὶ ἐχθρικός πρὸς πᾶσαν μορφήν θρησκευτικῆς πίστεως, ἡ πρὸς τὴν θρησκείαν ἀντιπάθεια ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει δὲν ἐπιδεικνύεται πρὸς μόνην τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν ἄλλην, ὡς ἐν γένει ἀσυμ-

βίβαστον πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν Κατὰ τοὺς κομμουνιστὰς, ὑπάρχει ἐσωτερικὴ σχέσις μεταξὺ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἐντόνου ἀγῶνος τῆς βιομηχανοποιήσεως καὶ τοῦ κολλεκτιβισμοῦ τῆς γεωργίας, ἀνάλογος δὲ ἀντίθεσις πρὸς πᾶν ὅ,τι πιστεύουν ὅτι παρακαλοῦσι τὸν ἐκσοσιαλισμὸν ἢ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πενταετοῦς σχεδίου ἐξεδηλώθη ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ τῷ δράματι. Ἐν τῷ ὑπομνήματι διαπιστοῦται μεγάλη διαφορὰ τῆς Ρωσίας τοῦ 1930 ἀπὸ τῆς Ρωσίας τοῦ 1926, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς τοῦ 1928. Ἡ σημερινὴ περίοδος χαρακτηρίζεται διὰ τὴν τραχύτητα, τὴν ἀνυπομονησίαν, τὴν ἔλλειψιν ἀνοχῆς καὶ τὴν ἀνησυχίαν αἱ ὅποια σημεῖουσιν ἐποχὴν εἰς τὰς ἐπαναστατικὰς μεταβολὰς Πᾶσα δύναμις καὶ μέσον ταραχῆς καὶ προπαγάνδας ἐτέθη εἰς κίνησιν ὅπως ἀνάψῃ εἰς τὰς μάζας τὴν φανατικὴν δραστηριότητα πρὸς ὑπερνίκησιν τῶν δυσκολιῶν. Τὸ σπουδαιότερον τῶν καλυμάτων ἐν τῇ ὁδῷ τῆς «κολλεκτιβικοποιήσεως» εἶναι ὁ παγκόσμιος καὶ βαθύτατος ἐρριζωμένος ἀτομισμὸς τοῦ χωρικοῦ, ὁ πόθος του νὰ εἶνε κύριος τοῦ ἀγροῦ του καὶ νὰ διαθέτῃ κατὰ βούλησιν τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας του. Ὁ χωρικός ἀποκρούει ἀπολύτως τὸ νὰ διατελῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἄλλου, ὑποπτεύεται δὲ ὅτι ὁ θρασύτερος τῶν γειτόνων του θὰ προσπαθῆ νὰ τὸν ἐκμεταλλεῖται ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ.

—Ἡ λαίδη Σίμων, σύζυγος τοῦ ἄγγλου προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἐρευνα ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν ἐν τῷ Ἰνδικῷ ζητήματι, ἐδημοσίευσεν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν δημοσίαν γνώμην περὶ ὑποστηρίξεως τῆς ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἄντι-δουλικῆς Ἐταιρείας δημιουργηθείσης κινήσεως πρὸς κατάργησιν τῆς δουλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ «Met' ἐκπλήξεως — λέγεται σὺν ἄλλοις ἐν τῇ ἐκκλήσει — ἀκούουσι πλείστοι ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ περὶ τῆς ἀκόμῃ ὑπαρχούσης εἰς διαφόρους χώρας τοῦ κόσμου εἰς εὐρεῖαν κλίμακα δουλείας. Ὁ κόσμος ὁ κατοικῶν χώρας εἰς τὰς ὁποίας πρὸ πολλοῦ κατηγορήθη ἡ δουλεία, συνήθισεν νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον δουλεία. Ἐν τούτοις τὸ γεγονός εἶνε ὅτι ὑπάρχουσιν ἀκόμῃ 19 μέρη, ὅπου σφάζεται καὶ σήμερον ἡ δουλεία, ὁ ὅλος δ' ἀριθμὸς τῶν δούλων, οἵτινες ἀποτελοῦσι κυριολεκτικῶς ἰδιοκτησίαν κυρίων εἰς τῶν ὁποίων τὰς σκληρότητας καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν εἶνε ἐκτεθειμένοι, ἀνέρχεται εἰς οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν 5,000,000 ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἴσως δὲ καὶ εἰς περισσότερους... Ἡ δουλεία ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν καὶ ὅπουδήποτε ὑπάρχει εἶνε ὑπόθεσις παντὸς πεπολιτισμένου ἔθνους...» Καὶ παρακαλεῖ ἡ κυρία Σίμων ὅπως καὶ ἐν Ἀμερικῇ σχηματισθῆ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἐταιρεία, ἵνα ἀμφοτέραι συνελέσωσιν εἰς τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἐξάλειψιν τοῦ στίγματος τούτου τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

—Κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ ἐν τῇ σιναιτικῇ χερσονήσῳ ἀνασκαφῆς οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρτ Kirsopp Lake καὶ Robert Blake ἀνεκάλυψαν ἀρχαῖα πρωτοσημιτικὰ χειρόγραφα διαφωτίζοντα σκοτεινά τινα σημεῖα τῆς Π. Διαθήκης. Ἐπ' ἴσης εὐρέθησαν τεμάχια κεράμου περιέχοντα σημιτικὴν γραφὴν ἀπὸ τοῦ 2000 π. Χ. καὶ ἀγαλλματιον ἐν τῷ γὰρ τοῦ Ἀδῶο ἀμφοτέρω ὁ καθηγητῆς Lake χαρακτηρίζει ὡς σπουδαία εὐρήματα. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ εἰς τὸ ὄροπέδιον Σεραμπίτ-ελ-Κα-

δὲμ ἀπέχον περὶ τὰ 60 μίλλια Νλ τοῦ Σουέξ ἐν τῇ σιναίτικῇ χερσονήσῳ ἐπεκουρήθη χρηματικῶς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard καὶ ὑπὸ τοῦ ῥωμαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀμερικής. Οὕτω ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρεῦνας τῆς ἰδίας πρὸς ἀνακάλυψιν χειρογράφων, ἀνακοπήσας κατὰ τὸ 1927 ἔνεκα οικονομικῶν δυσχερειῶν. Ὁ καθηγ. Lake ἐπεσκέφθη καὶ τὴν ἐν Σινεῖ μονὴν τῆς ἁγ. Αἰκατερίνης διὰ χειρογραφικὰς σπουδὰς, διαπίστωσεν ὅμως ὅτι τὰ χειρογράφα φυλάσσονται κακῶς ἐν τῇ μονῇ, διότι ἡ βιβλιοθήκη γειτνιάζουσα πρὸς τὸ ἄρτοποιεῖον ὑποκειται εἰς τὸν ἐκ πυρκαϊῆς κίνδυνον. Ἐν προσεχεί ἐπισκέψει ὁ κ. Lake σκοπεῖ, ὡς ἐδήλωσε, νὰ τακτοποιήσῃ τὰ χειρογράφα καὶ νὰ συντάξῃ ἴδιον αὐτῶν κατάλογον, θὰ φωτογραφίῃ δὲ καὶ τὰ σπουδαιότερα ἐξ αὐτῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Mgr. Chrysostom Papadopoulos, Archbishop of Athens, The validity of anglican Ordinations. Translated and prefaced by G. A. Douglas. London (The Faith Press).—Ἡ ἀγγλικὴ αὕτη ἐκδοσις περιέχει τὴν εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν μετάφρασιν τοῦ ἐν Ἱερουσολύμοις τῷ 1925 ἐκδοθέντος ἔργου τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν. Τὴν μετάφρασιν ἐφιλοπόνησεν ὁ γνωστός εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῶς καὶ θεολογικῶς κύκλους αἰδεσ Canon G. A. Douglas, μέλος τῆς συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίου, προέταξε δ' αὐτῆς διεξοδικὸν πρόλογον (ἐκ σελ. 34), ἐν ᾧ ἐξιστορῶν τὰ τῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως τοῦ ἔργου καὶ τὰ τῆς ἁγιοταφικῆς ἐν Παλαιστίνῃ Ἀδελφότητος, ἐξ ἧς προήλθεν ὡς κληρικός, ὡς καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐργασίαν του, συν-εξετάζει καὶ τὴν παρ' ἡμῖν ἱστορίαν τῆς διαπραγματεύσεως τοῦ ζητήματος τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειρο-

τονιῶν. εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται τὸ μεταφρασθὲν τὸ Ἀρχιεπισκόπου ἐπιστημονικὸν πόνημα. Εἰς τὰς ὑποσημειώσεις τοῦ πρωτοτύπου ὁ μεταφραστὴς προσέθηκε καὶ ἰδίαις πολλὰς ἐν ἀγκύλαις πρὸς πληρεστέραν διασάφηνσην σημείων τινῶν τῆς ἱστορίας τοῦ ζητήματος, χρήσιμον κυρίως διὰ τοὺς ἀγγλοὺς, δι' οὓς ἐφιλοτεχνήθη ἡ μετάφρασις. Αὕτη ἀπέδωκε πιστῶς τὸ πρωτότυπον, ἐκδοθεῖσα δὲ μετὰ φιλοκαλίας πολλῆς ἐμφανίζεται ἐπικαιρῶς διὰ τὴν τελευταίαν τῶν μεταξὺ τῶν Ἑκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς σχέσεων φάσιν.

Βασιλείου Αἰγινήτου, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς καὶ μαθηματικῆς Φυσικῆς, γεωροσιαστοῦ. Ἐκδοσις τῶν ἐπι τῆς πρυτανείας αὐτοῦ κατὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1926—1927 πεπραγμένων. Ἀθῆναι 1931.

«Κοσμοθεωρία». Φιλοσοφικόν, θρησκευτολογικὸν καὶ κοινωνιολογικὸν περιοδικόν. Διευθυντῆς Ν. Λούβαρι. Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκδότης Μιχ. Ζηκάκης 1931.—Τὸ νέον τοῦτο ἐπιστημονικὸν περιοδικόν, ὑπισχυόμενον νὰ παρέχῃ «πλήρη καὶ ἀληθῆ εἰκόνα τῆς φιλοσοφικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς καθόλου κινήσεως καὶ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν γνῶσιν τῶν προβλημάτων τοῦ καθόλου πολιτισμοῦ, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως ἀπὸ τῆς μονομερείας, τὴν ἀποτελεστικὴν κόσμου θεωρίας στηριζομένης ἐπὶ βάσεως ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερας καὶ συμφώνου πρὸς τὰ πορίσματα τῆς καθόλου ἐπιστήμης, τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παρ' ἡμῖν πνευματικοῦ βίου καὶ τὴν ἐξάλωσιν τοῦ ἐπι τῆς ἐπιστήμης στηριζομένου συγχρόνου πνεύματος, ὅπερ ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὰς ἀνεξάντητους πηγὰς τοῦ ἰδανισμοῦ».

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ κατὰ τῆς Κοινοτήτος **καλλιματι-Ρουμανίας**, μισθὸς ἱκανοποιητικὸς παρέχεται **κατοικία, φωτισμὸς καὶ θέρμανσις. Πληροφορία περισσώτεραι παρέχονται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱ. Συνόδου.**

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α
ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

135 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Φωκίδος προκηρῶσσι: ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 22αν Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐκποιεῖ εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 40 ἄμους καὶ 550 ὀκάδας μέλιτος. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Δεσφίνῃ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἀπ' ὧρας 10—12 π. μ. καὶ ταύτης ματαιωθείσης ἐπαναλαμβάνεται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 29ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ὁ Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου καὶ α. α. ἀρχιμ. Ἀνανίας Μάνος.

136 Τὸ ἐν Παραμυθίᾳ τοπικὸν Συμβούλιον, τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως τῆς Μοιαστηριακῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) διακηρύττει: ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τεσσαράκοντα ὀκτώ (48) αἰγῶν τῶν ἱερῶν Μονῶν Βέλλιανης καὶ Ροῖδοτίσης κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῶν ὁποίων οἱ βουλούμενοι δύναται νὰ λάβωσι γινῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Παραμυθίᾳ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐρηνοδικοῦ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆ 21 καὶ 28η Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Σάββατον. Ὁ Πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου † Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Ἀθναγόρας.

137 Αἰτήσῃ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν Κυνοῦρια Ἱερά Μονῆς Ἐλώνης, τὸ τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως 172 ὀκάδας καὶ 200 δόαμια ἔλαιου καθαροῦ περισυνῆς ἐσοδείας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Πρασιῶν, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης συμμετέχει καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου Ὑπῆτος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς

ἐὰν οὗτος καίπερ ἐγκαίρως προσκληθεῖς δὲν ἦθελε προσέλθει, ὅποτε ἡ δημοπρασία διεξάγεται ἐγκύριος ἐνώπιον τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 19ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. (1931) ὥρα 10-12 τῆς μεσημβρίας ἐν Λεωνιδίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν σχετικῆς συγγραφῆς, ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν οἱ βουλούμενοι ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ κ. Εἰρηνοδικοῦ Πρασιῶν. Ἐν Τριπόλει τῆ 11η Μαρτίου 1931 Ἀποφάσι τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ Ὁ Πρόεδρος Γερμανὸς Μεταξᾶς.

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜῶΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 80. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 8
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗ. ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΜΑΘΗ. ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 80. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΧ. 80
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 80

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραιώσιν: Γραφ. Δ.Ι. Συνόδου
Διὰ τὴν ἔνταξιν: Μοσχονησιῶν 12α

Τύπος «Φοίνικος» Ὁδὸς Σκαδίου 44, — Ἀθῆναι